

Til venstre bilde av et av tvillingtårnene, der det raser ned. (© Scampix). Fotografiet til høyre og de på neste side er fra organisasjonen 9/11Truth. Bildet nedest til venstre er tatt av Bill Biggart som døde da det skjedde. Bildet indikerer sprengkraften.

FORTSETTER FRA FORSIDEN

... 11. September – en innsidejobb?

etterretning.¹³

AT DET FINNES OMSTENDIGHETER og vitneutsagn som strider mot aspekter ved den offisielle historien, har ledet enkelt-individer og grupperinger til å søke andre forklaringer på hva som skjedde den 11. september 2001. Det har derfor etablert seg en veritabel underskog av teorier om hva som egentlig skjedde i USA for fem år siden. Teoriene springer i mange og kryssende retninger. En sammenligning av ulike syn blir presentert i boken *The New Pearl Harbor – Disturbing Questions about the Bush-Administration and 9/11 (2004)*, av David Ray Griffin, Professor i teologi ved Claremont School of Theology i Claremont, California. Et viktig grunnperspektiv han legger fram i boken er at ansvaret for angrepene den 11. september langt på vei kan legges på tidligere medlemmer av den neokonservative tenketanken Project for a New American Century (PNAC), som nå er nøkkelpersoner i Bush-administrasjonen.¹⁴ I dokumentet *Rebuilding America's defenses: strategies, forces and resources for a New American Century (2000)*,¹⁵ forfattet av PNACs medlemmer hevdes det at:

«Jeg så gjentakende lysglimt på den nedre delen av bygningen. Du vet, som når de river ned et bygg?»

Brannkommissjonær Stephen Gregory

«Og videre, transformasjonsprosessen [av det amerikanske militæret], selv om den bringer med seg revolusjonære endringer, blir sannsynligvis langvarig i fraværet av en katastrofisk og katalyserende hendelse – som et nytt Pearl Harbor.»

Tittelen på Griffins bok henviser til PNACs utsagn om at omformingen av det amerikanske militæret hadde behov for «et nytt Pearl Harbor». Griffin ser dette sitatet i lys av det rettslige prinsippet om motiv, eller hvem som gagnar på en forbyttelse, og konkluderer med at 11. September nettopp var en slik katalyserende hendelse som Bush-administrasjonen hadde behov for. For Griffin er det derfor sannsynlig at USA arrangerte en slik hendelse for å skaffe et påskudd for å invadere Irak og Afghanistan og legge begrensninger på borgerrettighetene i USA med innføringen av The Patriot Act. At de har valgt å invadere land

i Midtøsten ser han bare som en forlengelse av samarbeidet USA allerede hadde med makteliten i Saudi-Arabia, pakistansk etterretning (ISI), Taliban-regimet samt regimer i Sentral-Asia. Og for Griffin er agendaen i Midtøsten og Sentral-Asia ganske konkret: den handler om å kontrollere både produksjon og transport av olje gjennom rørledninger og tankskip.

Griffin peker ikke på en eller flere bestemte skikkelser som arrangerte angrepene den 11. september. Han henviser kun til at det finnes ulike meninger om dette spørsmålet. Spekulasjoner om hvem som har skylden legges av noen på etterretningsorganisasjoner som NSA, FBI og CIA. Andre mener det var Det hvite hus. En tredje gruppe mener at det var enkeltskikkelser som Dick Cheney, Paul Wolfowitz, Jed Bush, George Tenet og Donald Rumsfeld som var de virkelige arkitektene bak angrepene. Eller det kan dreie seg om andre mulige kombinasjoner av gjerningsmenn og organisasjoner som samarbeidet. Nicholas Levis sorterer i sitt notat «Hva er ditt 'HOP'-nivå?»¹⁶ perspektivene på angrepene i fire hovedtyper:

a) *Den offisielle historien:* At Osama bin Laden var ansvarlig, at flyene ble kapret av 19 muslimske fundamentalister og at det Det hvite hus ikke mottok noen advarsler.

b) *Inkompetanseteorien:* Aksepterer den offisielle historien, men klandrer Det hvite hus, FBI, CIA, NSA og andre for ikke å ha fulgt opp de mange advarslene. Denne linjen ble fulgt, med mye tildekking og kompensering i 11. September-kommisjonens rapport.

c) *LHOP («Let It Happen on Purpose»):* «lot det skje med vilje»: Denne finnes det en rekke variasjoner av. Handler hovedsakelig om at deler av USAs myndigheter og den private sektor var oppmerksom på kaprernes planer, men ikke gjorde noe for å stanse dem, da 11. September passet godt overens med politiske målsetninger.

d) *MIHOP («Made It Happen on Purpose»):* «fikk det til å skje med vilje»: USAs myndigheter eller private krefter planla og utførte angrepene.

Fellesnevneren for skeptikerne er at de mener minst ett av elementene i den offisielle framstillingen av 11. September er uriktig. For de som tror på den radikale MIHOP-hypotesen er det et viktig holdepunkt at Tvillingtårnene, inkludert bygning 7, raste ned som et resultat av kontrollert nedrivning med eksplosiver, og at dette var en innsidejobb. Den bygningstekniske delen av denne påstanden blir imidlertid direkte motsagt i en rapport på rundt 10 000 sider skrevet av National Institute of Standards and Technology (NIST) som hevder det var

drivstoff fra passasjerflyene som forstyrret tårnernes struktur, og at det var dette som omsider forårsaket kollapsen.¹⁷ Når det gjelder den tredje bygningen som kollapset, WTC 7, uten å bli truffet av fly, kan ikke NIST tilby en adekvat forklaring på hvorfor den raste sammen.¹⁸ Professor i fysikk ved Brigham Young University i Utah, Steven E. Jones tilbakeviser NISTs påstander om Tvillingtårnene (se også Griegs artikkel). Han henviser for eksempel til at øyenvitner har observert stål ved alle de tre skyskraperne som var smeltet (stålet ble i noen tilfeller funnet glødende flere uker etter angrepet) og boyet på en måte som bare kan ha blitt forårsaket av hva han betegner som forhåndsplasserte «cutter charges». Ifølge Jones bestod slike ladninger av thermite, HMX eller RDX, og disse blir bare brukt til eksplosjoner som skjer ved kontrollert nedrivning. Et annet viktig poeng for Jones er

at brannene i bygningene og drivstoffet fra passasjerflyene (maksimumstemperaturen for flybrennstoff er 1000 grader Celsius) ikke produserte tilstrekkelig varme for å smelte stålet (krever mellom 1550-1990 grader Celsius) i de 1-1½ timene det tok for Tvillingtårnene kollapset.¹⁹ Påstandene til Jones støttes av dataingeniøren Jim Hoffman. Etter video- og fotoanalysen av hendelsene konkluderer Hoffmann med at alle tre bygningene falt nærmest symmetrisk, nær hastighet i fritt fall og rett ned på sitt eget fundament. Ifølge Hoffmann er derfor hastigheten på kollapsen, pulveriseringen av betongen til et «melaktig» pulver og tilstedeværelsen av horisontale røykbrudd observert langs siden av WTC7 vanlig når forhåndsplasserte eksplosiver blir brukt på bygninger.²⁰

MANGE TROR IKKE LENGRE på den offi-

sielle forklaringen, men er overbevist om at tårnernes kollaps var en innsidejobb – enten at myndighetene «lot det skje» eller «fikk det til å skje».

Mange som fester sin lit til andre hypoteser, har forent krefter i paraplyorganisasjonen *9/11Truth*²¹ – en ad hoc organisasjon som skal eksistere helt til de uløste spørsmålene rundt 11. September er blitt besvart. *9/11Truth* har samlet et tverrsnitt av samfunnet, medlemmer med ulike politiske sympatier, som driver felles organisasjons- og lobbyvirksomhet. Samarbeidet er hovedsakelig konsentrert om møtevirksomhet, demonstrasjoner, mediekampanjer, produksjon av opplysningsfilmer, nettforum, nettpubliserings og konferanser. Også i Storbritannia har det også oppstått en slags lokal variant av *9/11Truth*, kalt *JulySeventhTruth*,²² der organisasjonen søker å finne ut hva som skjedde under

terroraksjonene i London 7. juli 2005.

9/11Truth stiller spørsmål ved hvorfor ingen jagerfly rakk å avskjære de fire flyene som ble kapret. *9/11Truth* søker svar på er om ikke Bush-administrasjonen lyver da de sier at de ikke visste om terrorangrepene på forhånd. Dessuten om etterretningsorganisasjoner som FBI, CIA og NSA bevisst unnlot å etterforske spor og henla bevis som kunne avsløre flykaprerne for 11. september. *9/11Truth* arrangerte en større konferanse i Chicago 2.-4. juni under mottoet *9/11 Revealing The Truth, Reclaiming our Future*.²³ Pressetalsmannen for NY9/11Truth, Les Jamieson, er daglig til stede Sør på Manhattan der han hver søndag er med på å arrangere demonstrasjoner på Ground Zero eller seminarer i St. Mark's Church som presten Frank Morales har stilt til rådighet. Jamieson har følgende å svare til *Le Monde Diplomatique* sine spørsmål:

Den amerikanske etterretningens spill

BOK: CIA ble gitt adgang til det ene landet etter det andre. Stat etter stat ble omdannet til et amerikansk «protektorat».

Le Monde diplomatique har oversatt utdrag fra antologien *9/11 & American Empire: Intellectuals Speak Out (2006)*. David Ray Griffin og Peter Dale Scott. Spesielt Ola Tunanders artikkel «The War on Terror and Pax Americana»:

«**TERRORISME PROVOSERER** institusjonene i den demokratiske staten og forsterker behovet for en sikkerhet som ikke overlater noe rom for politisk valgfrihet. Sagt med andre ord blir terrorisme et instrument for å begrense den offentlige sfære og for å «sikkerhetifisere» det som tidligere var del av den demokratiske og lovgivende prosessen. Hva som var tidligere et politisk valg blir nå presentert som et spørsmål om liv og død, med ingen tilgjengelige alternativer. Og på samme måte som individet vender seg mot staten for beskyttelse fra terrorisme, så vil den mindre staten vende seg mot den hegemoniske stormakten – på dette stadiet, USA – for å garantere sin sikkerhet. Terrorisme har på denne måten blitt veien til *Pax Americana*. Det har blitt veien til en måte å utføre politikk på, utenfor arenaen til den demokratiske staten, for å begrense den demokratiske statens bevegelsesrom. Terrorisme er blitt en form for politikk utenfor loven – utført av stormaktene, av enkeltstater selv, av kritikerne av begge, om disse er islamister, nasjonalister eller sosialister.» [Griffin og Scott, s.4]

«**HENDELSENE DEN 11.** september 2001 ble brukt til å igangsette en Krig Mot Terror og til å framheve rollen

til militær makt. Kontinuerlige terroristangrep tvang en rekke andre stater til å tillate amerikanske kontraterroroperasjoner å finne tilholdssted innen sine egne statsgrenser. CIA ble gitt adgang til det ene landet etter det andre fordi lokale etterretningsorganisasjoner ikke ble ansett for å ha den rette kapasiteten. USA tok derfor over for å luke ut regimer som ga ly til terrorister, og beskytte sine allierte fra en unnslipende terroristfiende som truet samfunnets orden. Stat etter stat ble omdannet til et amerikansk «protektorat». Et nytt mønster ble framtrøddende. USAs overlegne militære styrke og etterretningshegemoni kunne bare bli oversatt til makt og ekte global styrke hvis det fant sted kontinuerlige konflikter – kriger og terroristangrep – som truet den multipolare maktstrukturen og den økonomiske verdensorden.

Visjonen til den unipolare *Pax Americana* uttrykkes tydelig i dokumentet som ble utgitt i 2000 av Project for a New American Century, der det forutsettes kontinuerlige militære konflikter eller terroristangrep som har evnen til å definere det globale systemet i primært militær-politiske begreper.» [Tunander, s.20]

«**VI KAN DERFOR TREKKE** følgende tentative konklusjoner: *Den første* er at de typene av ikke-diskriminerende terrorbombinger som vi opplever i dag var hyppig i bruk under den kalde krigen, ikke av «regulære terrorister», men av grupperinger i staten – den «suverene» eller «den parallelle staten». Dette ble utført for å skape frykt, for å bringe en motstander i vanry, og for å rettferdiggjøre virkemidler som ville tvinge borgerne til å oppgi frihet til fordel for sikkerhet i samsvar med spenningsstrategien. *Den andre* er at under den kalde krigen var denne typen terrorisme anvendt spesielt av USA for skape et paranoid sikkerhetsklima, for å kontrollere andre stater på hjem-

mebane, og for å holde den amerikanske interessen sfæren intakt. *Den tredje* er at militære felttog i Afghanistan og Irak er blitt foreslått av sentrale aktører i Bush-administrasjonen før 11.september – felttog som ville vært vanskelig å rettferdiggjøre uten et omfattende angrep på USA. *Den fjerde* er at det neokonservative forslaget om å etablere *Pax Americana* forutsatte en militærisert verdensorden som bare kunne bli rettferdiggjort av et omfattende angrep utført av militære eller terrorister som kunne erstatte det sivile multipolare system med et unipolart, med USA «som spissen av det industrialiserte Vesten». Og *den femte* er at hendelsene den 11. september og liknende angrep har tilsynelatende blitt tatt bruk i en global skala for å introdusere et slikt *Pax Americana* fordi amerikansk etterretning og militære styrker er de eneste som har evnen til å intervensere verden over for å beskytte andre fra en omfattende terroristrusel.» [Tunander, s.21]

«**BÅDE TERRORISME** framprovosert av USA og islamistisk anti-amerikansk terrorisme fungerer som supplerende instrumenter for å heve nivået av aggresjon, som i praksis erstatter et mer sivilt og multipolart system med en mer militærisert og unipolar verdensorden. Ved å avsløre disse to formene for terrorisme som en dualistisk drivkraft for å etablere *Pax Americana*, ville hver av dem miste sitt legitimeringsgrunnlag.

Det følger da at hver mulighet for å oversteige terrorismens tidsalder ville forutsatte avsløringen av spillet til amerikansk etterretning sammen med rollen islamistisk terrorisme har i dette spillet.» [Tunander, s.22]

© Diplo. oversatt av K.B

1 Fra Carl Schmitt om «Sikkerhetsstaten» eller «suverenens» som sammen med den «demokratiske staten» konstituerer den «doble staten» (Fraenkel, Morgenthau).